

to Udveie til at bryde en uovervindelig Modstand hos Magistraten, idet det kan affædige sammes Medlemmer baade med Kongens Samtykke og uden saadant, men i sidste Tilfælde kun med $\frac{2}{3}$ Stemmer og mod at de Affædige beholde $\frac{2}{3}$ Gage i Pension. Men medens man ikke kan antage, at Kongens Samtykke i Reglen vil blive givet, naar Overpræsidenten fraraader dette, er den anden Udvei saa besværlig, kostbar og forhadt, at den aldrig vil blive anvendt uden i det yderste Nødtilfælde. Mindretallet har derfor anseet det for ønskeligt, at Tilsynsmandens Indflydelse i Magistraten formindskes og en mere enig Samvirken mellem den og Borgerepræsentantskabet sikkes, dels derved at Magistratspersonernes Antal forøges, og at Forøgelsen bestaaer af et reent borgerligt Element, dels derved at der paa bestemte tilbagevendende Tid gives Borgerepræsentantskabet Leilighed til uden overdrene Banfæligheder og Udgifter at fornye Magistraten, forsaavidt den anseer dette fornødent. Vi mene altsaa, at Magistraten foruden Overpræsident og Borgemestre bør bestaae af ligesaa mange ulønnede Raadmænd, som der er Borgemestre, og at disse Sidste ogsaa bør vælges paa Tid, saaledes at der dog sikkes dem visse billige Fordele, isald de ikke gjen vælges. Derved ville efter vor Formening Borgemestrene tabe Charakteren af at være almindelige Embedsmænd, og de ville have en naturlig Opfordring til ikke uden afgjørende Nødvendighed at stille sig i Modsetning til Communens umiddelbare Repræsentation, medens de ulønnede Raadmænd baade ville være at betragte som Borgerepræsentantskabets Delegerede i Magistraten og ville danne en Plantestole for vordende Borgemestre.

Vi have endelig troet, at Slutningsbestemmelsen i § 18 krævede et Tillæg, hvorved det i Tilfælde af Meningsulighed mellem Magistrat og Borgerepræsentantskab gjordes dette muligt at faae den omtvistede Sag fremmet, dessem dets Anskuelse sandt Regjeringens Bifald.

Nogle mindre betydelige Forandringer, som dels af hele Udvalget, dels af Fleertallet ere bragte i Forslag ved enkelte Paragrapher, behøve formeentlig her ingen nærmere Notivering.

I Genhold til alt Foransførte tillader Udvalget sig at indstille følgende Forandringer i Lovudkastet:

i § 4.

Af hele Udvalget:

I næstsidste Punktum forandres Ordene „Opretholdes desuagtet Beslutningen, skal han erklære den“ til „Opnaaes da ikke Overeensstemmelse, skal han erklære Beslutningen“;

i § 5.

Af hele Udvalget:

Af 1ste Passus udgaaer det sidste Punktum fra „Ravnlig“ til Enden;

Af Mindretallet:

I Stedet for § 9 sættes:

Foruden Overpræsidenten og Borgemestrene bestaaer Magistraten af ligesaa mange ulønnede Raadmænd, som der er Borgemestre. Af disse tilforordnes een hver Borgemeister og gives Afgang til at gøre sig bekendt med hans Forretninger. Det kan efter Overenskomst overdrages Raadmændene at udføre enkelte af disse paa eget Ans og Tilsvær, og de skulle iøvrigt være Borgemestrene til Raad og Bistand i vigtigere Anliggender. Raadmændene have Sæde og Stemme i den samlede Magistrat.

Saaavel Raadmændene som Embedsmændene under Magistraten kunne bemyndiges til, paa dens Begne, at møde i Forligscommissionen, Udskrivningssektionen, den borgerlige Indrulleringscommission og Statteligningscommissionen, saavel som i Laugesamlinger.